

Konczek József

Gyalogút

(Oláh János születésnapjára)

Valahol összeérnek a rétek, az utak, az árkok,
egyetlen faluhatár az egész civilizáció.
S még jó, hogy kalapáccsal törhetek diót,
miközben egyszerre élek meg öt-hat világot.

Vagyok tölgyfa, holdtörténet, habos tej, gépszalag és virágminta.
Saját lényege szerint mindegyik, sokszorosán élve át,
hogy érzékeink megoldást találnak a kitalálhatatlan némaság
ágain tenyésző vágyainkra.

Mi tart majd együtt ilyen össze nem egyeztethető
jelenetekben, amelyek felé egyre sebesebben haladunk?
(Érzed-e, hogyan hűl ki beszédünkből a párolgás?)

Sokan nem éljük meg majd: valahol egyszer nem lesz más,
mint elszállt holnaputánok után is gyalogút,
és déli harangzó is lesz és kozmikus piros cseréptető.